

Posudek vedoucího praktické části diplomové práce Viléma Nováka.

Praktickou diplomovou práci na téma „2D v 3D“ Vilém Novák prezentoval v dubnu 2009 na výstavě v pražské galerii CIANT pod názvem „Návštěva u pana Gucciho“.

Pan Gucci (podle autora sběratel umění) je ve skutečnosti mluvící figurína, která pomocí simulací kybernetického myšlenkového procesu a použitím standardního počítačového komunikačního rozhraní (klávesnice a reproduktory) umožňuje obecnstvu diskutovat s ní o umění a jeho kontextech. Součástí výstavy byla kromě pana Gucciho sedícího u sklenky vína a klávesnice i instalace jeho představ plných obrazů a mediálních odkazů. Pro jejich zobrazení byla použita technologie HMD (head-mounted display). V animovaném prostředí virtuální reality autor nejdříve vymodeloval galerii a do ní vsadil v kaskádách se valící shluky mediálních obrazů, které tak vytvářejí smetiště symbolizující všudypřítomné haldy znaků, významů, forem, ikon atd.

Tento princip si Vilda ověřil již v roce 2005 při jeho první instalaci tohoto typu předložené k obhajobě při klauzurní zkoušce. Instalace se jmenovala „Kukátko“ a byla vystavěna na půdorysu prostoru, ve kterém ji mohli diváci zhlédnout i v jeho virtuální třídimenzionální podobě se stejnými proporcemi odpovídajícími původní předloze. Autor tuto práci sám popisoval jako „pseudo augmentovanou realitu, virtuální 3D svět vytvořen z fotografií podle prostoru, kde kukátko visí, skutečný prostor je tak obohacen o 3D animaci, kdy se divák konfrontuje s paralelní realitou v kukátku, vytvořenou v počítačovém prostředí, které se prolíná s prostorem instalace, v němž je kukátko zavěšeno, je to teda jakýsi „cyber genius loci“ doplňující reálný prostor“. Jediný aktuální problém je odkaz na přímou vazbu mezi oběma instalacemi v daném prostorovém i formálním řešení. Nevím totiž jak moc jsou návštěvníci schopni bez přečtení popisujícího textu pochopit, že jedna instalace je dokladem přímého vnějšího projevu „intelektuální“ produkce hlavy pana Gucciho a druhá je oproti tomu vzhled do ní, subjektivním až metaforickým abstraktem představ pana Gucci sedícího opodál.

Instalace „Návštěva u pana Gucciho“ jako praktická část diplomové práce Viléma Nováka splňuje všechny nároky kladené na samostatnou autorskou výstavu zohledňující požadavky pro zdárné absolvování státní závěrečné zkoušky. Práce má stále aktuální formu VR doplněnou o zdařilou aplikaci umělé inteligence učící se více-méně samostatným reakcím na základě podnětů publika v přímě interakci. Je dokladem jak kvalitně je Vilém Novák schopen použít osvojené dovednosti, znalosti a kompetence získané studiem na vysoké škole. On sám patří mezi nejaktivnější studenty, kteří se v průběhu svého studia snažili maximálně využít nabídnutou šanci nejenom ve využívání technologií ale i ve využívání teoretických kurzů ve prospěch vlastního růstu. Vždy se zapojoval do většiny smysluplných aktivit ateliéru a fakulty často i jako iniciátor a organizátor. Do dosvědčuje i fakt, že již druhým rokem využíváme jeho zkušenosti a schopnosti při výuce praktického kurzu o 3D grafice. Vilda se pravidelně zúčastňuje mnoha výstav a prezentací současného umění. Jeho práce má nesporné kvality podpořené adekvátním technologickým zpracováním. Navíc právě on patří mezi několik málo absolventů, kteří drží krok s aktuálním vývojem v technologických, ale i kontextuálních nebo tematických determinantech současného uměleckého výrazu, nebo toho co z intenzivního

zájmu o věc by mělo u studentů umělecké školy přerůst v kontakt s neaktuálnějšími trendy. Věřím, že právě Vilém Novák bude schopen držet krok s tempem, kterým se vyvíjí potenciály v umění a speciálně v našem oboru s kalupem, kterým se napředuje při využívání nových technologií v tvorbě.

Vzhledem k výše popsanému navrhuji hodnotit praktickou část diplomové práce Viléma Nováka jako výbornou:

A.

Mgr. Richard Fajnor

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop that encircles the text 'Mgr. Richard Fajnor'.